

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 2018 Nr. 87

A. TITEL

*Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Costa Rica inzake wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken;
San José, 18 juni 2018*

Voor een overzicht van de verdragsgegevens, zie verdragsnummer 012821 in de Verdragenbank.

B. TEKST¹⁾

Agreement between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Costa Rica on mutual administrative assistance in customs matters

Preamble

The Kingdom of the Netherlands

and

the Republic of Costa Rica,

hereafter referred to as the Contracting Parties,

Considering the importance of accurate assessment of customs duties and of ensuring proper enforcement by their customs administrations of prohibitions, restrictions and measures of control in respect of specific goods;

Considering that offences against customs law are prejudicial to the economic, commercial, fiscal, social, public health, public security and cultural interests of the Contracting Parties;

Considering that illegal cross-border trafficking in weapons, explosives, chemical, biological and nuclear substances, endangered species, hazardous goods as well as in narcotic drugs, psychotropic substances and precursors constitutes a danger to society;

Recognizing the need for international co-operation in matters related to the application and enforcement of their customs laws;

Convinced that action against customs offences can be made more effective by close co-operation between their customs administrations based on mutually agreed legal provisions;

Having regard to the Recommendation on Mutual Administrative Assistance, the Declaration on the Improvement of Customs Co-operation and Mutual Administrative Assistance (the Cyprus Declaration) and the Resolution on Security and Facilitation of the International Trade Supply Chain, adopted in December 1953, July 2000 and June 2002, respectively, by the Customs Co-operation Council, now known as the World Customs Organization;

Having regard to international conventions containing prohibitions, restrictions and special measures of control in respect of specific goods;

Having regard also to the United Nations Universal Declaration of Human Rights of 1948;

¹⁾ Het origineel is nog niet ontvangen. In de tekst kunnen derhalve fouten voorkomen die in een later Tractatenblad zullen worden gecorrigeerd.

Have agreed as follows:

CHAPTER I DEFINITIONS

Article 1

For the purposes of this Agreement:

- a) "customs administration" shall mean:
 - for the Kingdom of the Netherlands: the central administration responsible for the implementation of customs law;
 - for the Republic of Costa Rica: the National Customs Service;
- b) "customs duties" shall mean all duties, taxes, fees or any other charges which are levied, as well as any reimbursement of refunds or export subsidies which is demanded, in the territories of the Contracting Parties in application of customs law, but not including fees or other charges for services rendered;
- c) "customs law" shall mean any legal and administrative provisions applicable or enforceable by either customs administration in connection with the importation, exportation, transshipment, transit, storage and movement of goods, including legal and administrative provisions relating to measures of prohibition, restriction and control in respect of specific goods;
- d) "customs offence" shall mean any violation or attempted violation of customs law;
- e) "information" shall mean any data, whether or not processed or analysed, and documents, reports, and other communications in any format, including electronic, or certified, or authenticated copies thereof;
- f) "international trade supply chain" shall mean all processes involved in the cross-border movement of goods from the place of origin to the place of final destination;
- g) "official" shall mean any customs officer or other government agent designated by either customs administration;
- h) "person" shall mean any natural or legal person;
- i) "personal data" shall mean any data concerning an identified or identifiable natural person;
- j) "requested administration" shall mean the customs administration from which assistance is requested;
- k) "requesting administration" shall mean the customs administration which requests assistance;
- l) "requested Party" shall mean the Contracting Party whose customs administration is requested to provide assistance;
- m) "requesting Party" shall mean the Contracting Party whose customs administration requests assistance.

CHAPTER II

SCOPE OF THE AGREEMENT

Article 2

1. The Contracting Parties shall through their customs administrations provide each other with administrative assistance under the terms set out in this Agreement, for the proper application of customs law, for the prevention, investigation and combating of customs offences and to ensure the security of the international trade supply chain.
2. All assistance under this Agreement by either Contracting Party shall be provided in accordance with its legal and administrative provisions and within the limits of its customs administration's competence and available resources.
3. This Agreement is without prejudice to the obligations of the Kingdom of the Netherlands under the legislation of the European Union concerning its present and future obligations as a Member State of the European Union and any legislation enacted to implement those obligations, as well as its present and future obligations resulting from international agreements between the Member States of the European Union.
4. This Agreement covers mutual administrative assistance between the Contracting Parties and is not intended to have an impact on mutual legal assistance agreements between them. If mutual assistance is to be provided by other authorities of the requested Party, the requested administration shall indicate those authorities and where known the relevant agreement or arrangement applicable.
5. The provisions of this Agreement shall not give rise to a right on the part of any person to impede the execution of a request for assistance.

CHAPTER III
INFORMATION

Article 3

Information for the application and enforcement of customs law

1. The customs administrations shall provide each other, either on request or on their own initiative, with information which helps to ensure the proper application of customs law, the prevention, investigation and combating of customs offences and the security of the international trade supply chain. Such information may relate to:

- a) new law enforcement techniques which have proved their effectiveness;
- b) new trends, means or methods of committing customs offences;
- c) goods known to be the subject of customs offences, as well as transport and storage methods used in respect of those goods;
- d) persons known to have committed a customs offence or suspected of being about to commit a customs offence;
- e) any other data that can assist customs administrations with risk assessment for control and facilitation purposes.

2. On request, the requested administration shall provide the requesting administration with information relative to instances where the latter has reason to doubt the information supplied to it by the person concerned in a matter related to the application of customs law.

Article 4

Information relating to customs offences

1. Either customs administration shall, on request or on its own initiative, provide the customs administration of the other Contracting Party with information on activities, planned, ongoing, or completed, which appear to constitute a customs offence in the territory of the other Contracting Party.

2. In cases that could involve substantial damage to the economy, public health, public security, including the security of the international trade supply chain, or any other vital interest of either Contracting Party, the customs administration of the other Contracting Party shall, wherever possible, supply such information on its own initiative without delay.

Article 5

Information relating to the lawfulness of the importation or exportation of goods

On request, the requested administration shall provide the requesting administration with information on:

- a) whether goods exported from the territory of the requesting Party have been lawfully imported into the territory of the requested Party, and the customs procedure, if any, under which the goods have been placed;
- b) whether goods imported into the territory of the requesting Party have been lawfully exported from the territory of the requested Party.

Article 6

Automatic transmission of information

The customs administrations may, by mutual arrangement in accordance with Article 19 of this Agreement, transmit to one another any information covered by this Agreement on an automatic basis.

Article 7

Advanced transmission of information

The customs administrations may, by mutual arrangement in accordance with Article 19 of this Agreement, transmit specific information to one another in advance of the arrival of goods in the territory of the other Contracting Party.

CHAPTER IV
SPECIAL TYPES OF ASSISTANCE

Article 8

Technical co-operation

The customs administrations may assist each other by benchmarking, exchanging knowledge, experience and best practices on matters such as:

- a) training of staff;
- b) customs procedures;
- c) risk management;
- d) use of technical equipment for control;
- e) managerial and administrative organization.

Article 9

Surveillance and information

1. On request, the requested administration shall maintain surveillance over and provide information on:
 - a) goods, either in transport or in storage, known to have been used or suspected of being used to commit a customs offence in the territory of the requesting Party;
 - b) means of transport known to have been used or suspected of being used to commit a customs offence in the territory of the requesting Party;
 - c) premises in the territory of the requested Party known to have been used or suspected of being used in connection with the commission of a customs offence in the territory of the requesting Party;
 - d) persons known to have committed a customs offence or suspected of being about to commit a customs offence in the territory of the requesting Party, particularly those moving into and out of the territory of the requested Party.
2. Either customs administration may maintain such surveillance and provide such information on its own initiative if it has reason to believe that activities planned, ongoing or completed appear to constitute a customs offence in the territory of the other Contracting Party.

Article 10

Experts and witnesses

On request, the requested administration may authorize officials to appear before a court or tribunal in the territory of the requesting Party as experts or witnesses in a matter related to the application of customs law.

CHAPTER V
COMMUNICATION OF REQUESTS

Article 11

1. Requests for assistance under this Agreement shall be addressed directly to the customs administration of the other Contracting Party. Requests shall be made in writing or electronically and shall be accompanied by any information deemed useful for compliance with the request. The requested administration may require written confirmation of electronic requests. Where the circumstances so require, requests may be made verbally. Such requests shall be confirmed as soon as possible either in writing, or, if acceptable to both customs administrations, electronically.
2. Requests made pursuant to paragraph 1 of this Article shall include the following details:
 - a) the name of the requesting administration;
 - b) the matter at issue, type of assistance requested, and reasons for the request;
 - c) a brief description of the case under review and the legal and administrative provisions that apply;
 - d) the names and addresses of the persons to whom the request relates, if known.
3. Where the requesting administration requests that a certain procedure or methodology be followed, the requested administration shall comply with such a request subject to its national legal and administrative provisions.

4. Original information shall only be requested in cases where copies would be insufficient and shall be returned at the earliest opportunity. The rights of the requested administration or of third parties relating thereto shall remain unaffected.

CHAPTER VI

EXECUTION OF REQUESTS

Article 12

Means of obtaining information

1. If the requested administration does not have the information requested, it shall initiate inquiries to obtain that information.
2. If the requested administration is not the appropriate authority to initiate inquiries to obtain the information requested, it may, in addition to indicating the appropriate authority, transmit the request to that authority.

Article 13

Presence of officials in the territory of the other Contracting Party

On request, officials designated by the requesting administration may, with the authorization of the requested administration and subject to conditions the latter may impose, for the purpose of investigating a customs offence:

- a) examine, in the offices of the requested administration, documents and any other information in respect of that customs offence, and be supplied with copies thereof;
- b) be present during an inquiry conducted by the requested administration in the territory of the requested Party, which is relevant to the requesting administration; these officials shall only have an advisory role.

Article 14

Presence of officials of the requesting Contracting Party at the invitation of the requested administration

Where the requested administration considers it appropriate for officials of the requesting Party to be present when measures of assistance are carried out pursuant to a request, the requested administration may invite the participation of officials of the requesting Party subject to any terms and conditions it may specify.

Article 15

Visiting officials

1. When officials of either Contracting Party are present in the territory of the other Contracting Party under the terms of this Agreement, they must at all times be able to furnish proof of their identity and official capacity.
2. Officials of either Contracting Party shall, while in the territory of the other Contracting Party under the terms of this Agreement, enjoy the protection accorded to customs officers of the other Contracting Party to the extent provided by its legal and administrative provisions, and be responsible for any offence they might commit.

CHAPTER VII

USE, CONFIDENTIALITY AND PROTECTION OF INFORMATION

Article 16

1. Any information received under this Agreement shall be used only by the customs administrations of the Contracting Parties and solely for the purpose of administrative assistance under the terms set out in this Agreement.
2. On request, the Contracting Party that supplied the information may, notwithstanding paragraph 1, authorize its use by other authorities or for other purposes, subject to any terms and conditions it may specify. Such use shall be in accordance with the legal and administrative provisions of the Contracting Party which seeks to use the information. The use of information for other purposes includes its use in criminal investigations, prosecutions or proceedings.

3. Any information received under this Agreement shall be treated as confidential and shall, at least, be subject to the same confidentiality and protection as the same kind of information is subject to under the legal and administrative provisions of the Contracting Party where it is received.
4. Any personal data exchanged under this Agreement shall, at least, be subject to the level of protection afforded to personal data in the national legal or administrative provisions of the Contracting Party whose customs administration provided these personal data.
5. Contracting Parties shall provide each other with all legislation relevant to this Article. Personal data exchange will not begin before this legislation has been received. In case the legislation is amended both Parties will inform each other about the amendments immediately.

CHAPTER VIII

EXEMPTIONS

Article 17

1. Where any assistance requested under this Agreement may infringe the sovereignty, security, public policy or any other substantive national interest of the requested Party, or prejudice any legitimate commercial or professional interest, such assistance may be declined by the requested Party or provided subject to any terms and conditions it may require.
2. Where the requesting administration would be unable to comply if a similar request were made by the requested administration, it shall draw attention to that fact in its request. Compliance with such a request shall be at the discretion of the requested administration.
3. Assistance may be postponed if there are grounds to believe that it will interfere with an ongoing investigation, prosecution or proceeding. In such a case the requested administration shall consult with the requesting administration to determine if assistance can be provided subject to any terms and conditions the requested administration may require.
4. If the requested administration considers that the effort required to fulfil a request is clearly disproportionate to the perceived benefit to the requesting administration, it may decline to provide the requested assistance.
5. The requested administration declining or postponing assistance shall inform the requesting administration hereof without delay. The reasons for declining or postponement shall be given.

CHAPTER IX

COSTS

Article 18

1. Subject to paragraphs 2 and 3 of this Article, the Parties shall waive all claims for reimbursement of costs incurred in the application of this Agreement.
2. Expenses and allowances paid to experts and witnesses, as well as costs of translators and interpreters other than Government employees, shall be borne by the requesting Party.
3. If the execution of a request requires expenses of a substantial or extraordinary nature, the Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed as well as the manner in which the costs shall be borne.

CHAPTER X

IMPLEMENTATION AND APPLICATION OF THE AGREEMENT

Article 19

The customs administrations shall jointly decide on a Memorandum of Understanding, within the framework of this Agreement, to facilitate the implementation and application of this Agreement.

CHAPTER XI
TERRITORIAL APPLICATION

Article 20

1. As far as the Republic of Costa Rica is concerned, this Agreement shall be applicable in its territory.
2. As far as the Kingdom of the Netherlands is concerned, this Agreement shall be applicable in:
 - a) its territory in Europe and the Caribbean part of the Netherlands (the islands of Bonaire, Sint Eustatius and Saba);
 - b) Aruba;
 - c) Curaçao;
 - d) Sint Maarten.
3. Notwithstanding paragraph 2, as far as the Kingdom of the Netherlands is concerned, paragraph 3 of Article 2 is only applicable in its territory in Europe.

CHAPTER XII
SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 21

1. The customs administrations shall endeavour to resolve disputes or other difficulties concerning the interpretation or application of this Agreement by mutual accord.
2. Unresolved disputes or difficulties shall be settled through diplomatic channels.

CHAPTER XIII
FINAL PROVISIONS

Article 22

Entry into force

This Agreement shall enter into force on the first day of the second month after the Parties have notified each other in writing through diplomatic channels that the constitutional or internal requirements for the entry into force of this Agreement have been met.

Article 23

Review

On request, the Contracting Parties shall meet in order to review this Agreement.

Article 24

Duration and termination

1. This Agreement is intended to be of unlimited duration but either Contracting Party may terminate it in respect of the entire Kingdom or in respect of each separate part of the Kingdom of the Netherlands at any time by notification through diplomatic channels.
2. The termination shall take effect three months from the date of the notification of such to the other Contracting Party. Ongoing proceedings at the time of termination shall nonetheless be completed in accordance with the provisions of this Agreement.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Agreement.

DONE at San José on the 18th day of June, 2018, in duplicate, in the English, Dutch and Spanish languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Kingdom of the Netherlands,

PETER DERREK HOF

For the Republic of Costa Rica,

EPSY CAMPBELL BARR

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Costa Rica inzake wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken

Preambule

Het Koninkrijk der Nederlanden

en

de Republiek Costa Rica,

hierna te noemen de verdragsluitende partijen,

Gelet op het belang van een juiste vaststelling van de douanerechten en van het waarborgen van een juiste handhaving door hun douaneadministraties van verboden, beperkingen en controlemaatregelen met betrekking tot bepaalde goederen;

Overwegend dat inbreuken op de douanewetgeving schadelijk zijn voor de economische, fiscale, sociale en culturele belangen en de belangen op het gebied van de volksgezondheid, openbare orde en handel van de verdragsluitende partijen;

Overwegend dat de illegale grensoverschrijdende handel in wapens, explosieven, chemische, biologische en nucleaire stoffen, bedreigde dier- en plantensoorten, gevaarlijke stoffen alsmede in verdovende middelen, psychotrope stoffen en precursoren een gevaar voor de samenleving vormt;

Erkennend de noodzaak van internationale samenwerking ter zake van aangelegenheden die verband houden met de toepassing en handhaving van hun douanewetgeving;

Ervan overtuigd dat het optreden tegen inbreuken op de douanewetgeving doeltreffender kan worden door middel van nauwe samenwerking tussen hun douaneadministraties op basis van wederzijds overeengekomen wettelijke bepalingen;

Gelet op de Aanbeveling inzake wederzijdse administratieve bijstand, de Verklaring inzake verbetering van douanesamenwerking en wederzijdse administratieve bijstand (Verklaring van Cyprus) en de Resolutie inzake veiligheid en facilitatie van de internationale logistieke keten, aangenomen door de Internationale Douaneraad, tegenwoordig bekend als de Werelddouaneorganisatie, in respectievelijk december 1953, juni 2000 en juni 2002;

Gelet op internationale overeenkomsten die verboden, beperkingen en bijzondere controlemaatregelen met betrekking tot bepaalde goederen bevatten;

Tevens gelet op de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van de Verenigde Naties van 1948;

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I

BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Artikel 1

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder:

- a. „douaneadministratie“:
 - wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft: de centrale administratie die verantwoordelijk is voor de toepassing van de douanewetgeving;
 - wat de Republiek Costa Rica betreft: de Nationale Douanedienst;
- b. „douanerechten“: alle rechten, belastingen of heffingen die geheven worden alsmede elke restitutie van vergoedingen of exportsubsidies die gevorderd wordt op de grondgebieden van de verdragsluitende partijen bij toepassing van de douanewetgeving, maar met uitzondering van heffingen voor verleende diensten;
- c. „douanewetgeving“: alle wettelijke en administratieve bepalingen die door een van de douaneadministraties worden toegepast of gehandhaafd in verband met de invoer, uitvoer, overslag, doorvoer, opslag en het

vervoer van goederen, met inbegrip van wettelijke en administratieve bepalingen met betrekking tot verboden, beperkingen en controlemaatregelen met betrekking tot bepaalde goederen;

d. „inbreuk op de douanewetgeving”: elke schending of poging tot schending van de douanewetgeving;

e. „informatie”: alle gegevens, al dan niet bewerkt of geanalyseerd, en documenten, rapporten en andere mededelingen ongeacht in welke vorm, met inbegrip van de elektronische vorm, of gewaarmerkte of gelegaliseerde afschriften daarvan;

f. „internationale logistieke keten”: alle processen die van toepassing zijn bij het grensoverschrijdend verkeer van goederen van de plaats van herkomst naar de uiteindelijke plaats van bestemming;

g. „functionaris”: elke douaneambtenaar of andere regeringsambtenaar aangewezen door een van de douaneadministraties;

h. „persoon”: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon;

i. „persoonsgegevens”: alle gegevens betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon;

j. „aangezochte administratie”: de douaneadministratie die om bijstand in douanezaken wordt verzocht;

k. „verzoekende administratie”: de douaneadministratie die om bijstand in douanezaken verzoekt;

l. „aangezochte partij”: de verdragsluitende partij wier douaneadministratie om bijstand in douanezaken wordt verzocht;

m. „verzoekende partij”: de verdragsluitende partij wier douaneadministratie om bijstand in douanezaken verzoekt.

HOOFDSTUK II

REIKWIJDTE VAN HET VERDRAG

Artikel 2

1. De verdragsluitende partijen verlenen elkaar door tussenkomst van hun douaneadministraties administratieve bijstand onder de in dit Verdrag genoemde voorwaarden ten behoeve van de juiste toepassing van de douanewetgeving, met het oog op het voorkomen, onderzoeken en bestrijden van inbreuken op die wetgeving, alsmede om de veiligheid van de internationale logistieke keten te waarborgen.
2. Alle bijstand uit hoofde van dit Verdrag door een verdragsluitende partij wordt verleend in overeenstemming met haar wettelijke en administratieve bepalingen en binnen de grenzen van de bevoegdheden en beschikbare middelen van haar douaneadministratie.
3. Dit Verdrag laat onverlet de verplichtingen van het Koninkrijk der Nederlanden ingevolge de wetgeving van de Europese Unie inzake zijn huidige en toekomstige verplichtingen als lidstaat van de Europese Unie en alle wetgeving die is vastgesteld om die verplichtingen na te komen, alsmede zijn huidige en toekomstige verplichtingen die voortvloeien uit internationale overeenkomsten tussen de lidstaten van de Europese Unie.
4. Dit Verdrag heeft betrekking op de wederzijdse administratieve bijstand tussen de verdragsluitende partijen en is niet bedoeld van invloed te zijn op wederzijdse rechtshulpverdragen tussen hen. Indien wederzijdse bijstand moet worden verleend door andere autoriteiten van de aangezochte partij zal de aangezochte administratie deze autoriteiten en waar bekend het desbetreffende verdrag dat of de desbetreffende regeling die van toepassing is vermelden.
5. Personen kunnen aan de bepalingen van dit Verdrag niet het recht ontleen de uitvoering van een verzoek om bijstand te doen beletten.

HOOFDSTUK III

INFORMATIE

Artikel 3

Informatie voor de toepassing en handhaving van de douanewetgeving

1. De douaneadministraties verstrekken elkaar, op verzoek of uit eigen beweging, informatie ten behoeve van de juiste toepassing van de douanewetgeving met het oog op het voorkomen, onderzoeken en bestrijden van inbreuken op die wetgeving, alsmede om de veiligheid van de internationale logistieke keten te waarborgen. Deze informatie kan betrekking hebben op:
 - a. nieuwe wetshandhavingstechnieken die hun doeltreffendheid hebben bewezen;
 - b. nieuwe trends, middelen of werkwijzen bij het maken van inbreuken op de douanewetgeving;
 - c. goederen waarvan bekend is dat zij het voorwerp vormen van inbreuken op de douanewetgeving, alsmede de voor deze goederen toegepaste vervoer- en opslagmethoden;
 - d. personen van wie bekend is dat zij een inbreuk op de douanewetgeving hebben gemaakt of van wie wordt vermoed dat zij een inbreuk op de douanewetgeving gaan maken;

e. alle andere gegevens die de douaneadministraties van nut kunnen zijn bij de risicobeoordeling voor controle- en facilitatiedoelinden.

2. Op verzoek verstrekt de aangezochte administratie de verzoekende administratie informatie die betrekking heeft op gevallen waarin de laatste reden heeft te twijfelen aan door de betreffende persoon verstrekte informatie in een zaak die verband houdt met de toepassing van de douanewetgeving.

Artikel 4

Informatie met betrekking tot inbreuken op de douanewetgeving

1. De douaneadministratie van een verdragsluitende partij verstrekt, op verzoek of uit eigen beweging, informatie aan de douaneadministratie van de andere verdragsluitende partij over voorgenomen, lopende of voltooide activiteiten die een inbreuk op de douanewetgeving op het grondgebied van de andere verdragsluitende partij lijken te vormen.

2. In gevallen die aanzienlijke schade voor de economie, volksgezondheid, openbare orde, met inbegrip van de veiligheid van de internationale logistieke keten, of voor andere vitale belangen van een verdragsluitende partij met zich kunnen meebrengen, verstrekt de douaneadministratie van de andere verdragsluitende partij, waar mogelijk, uit eigen beweging en onverwijld zulke informatie.

Artikel 5

Informatie over de rechtmatigheid van de invoer of uitvoer van goederen

Op verzoek stelt de aangezochte administratie de verzoekende administratie op de hoogte van:

- a. het feit of goederen die werden uitgevoerd uit het grondgebied van de verzoekende partij op rechtmatige wijze zijn ingevoerd in het grondgebied van de aangezochte partij en onder welke douaneregeling de goederen eventueel zijn geplaatst;
- b. het feit of goederen die zijn ingevoerd in het grondgebied van de verzoekende partij op rechtmatige wijze werden uitgevoerd uit het grondgebied van de aangezochte partij.

Artikel 6

Automatisch verstrekken van informatie

De douaneadministraties kunnen elkaar, door middel van een wederzijdse regeling overeenkomstig artikel 19 van dit Verdrag, automatisch informatie die onder dit Verdrag valt verstrekken.

Artikel 7

Vooraf verstrekken van informatie

De douaneadministraties kunnen elkaar, door middel van een wederzijdse regeling overeenkomstig artikel 19 van dit Verdrag, specifieke informatie verstrekken voorafgaand aan de aankomst van goederen op het grondgebied van de andere verdragsluitende partij.

HOOFDSTUK IV

BIJZONDERE VORMEN VAN BIJSTAND

Artikel 8

Technische samenwerking

De douaneadministraties kunnen elkaar bijstand verlenen door het uitvoeren van benchmarks, uitwisselen van kennis, ervaring en beste praktijken met betrekking tot zaken als:

- a. training van personeel;
- b. douaneprocedures;
- c. risicobeheersing;
- d. gebruik van technische apparatuur bij controles;
- e. management en administratieve organisatie.

Artikel 9

Toezicht en informatie

1. Op verzoek houdt de aangezochte administratie toezicht op en verstrekt zij informatie over:
 - a. goederen in vervoer of in opslag waarvan bekend is dat zij gebruikt zijn of waarvan het vermoeden bestaat dat zij gebruikt worden voor het maken van een inbreuk op de douanewetgeving op het grondgebied van de verzoekende partij;
 - b. vervoermiddelen waarvan bekend is dat ze gebruikt zijn of waarvan het vermoeden bestaat dat ze gebruikt worden voor het maken van een inbreuk op de douanewetgeving op het grondgebied van de verzoekende partij;
 - c. panden op het grondgebied van de aangezochte partij waarvan bekend is dat zij gebruikt zijn of waarvan het vermoeden bestaat dat zij gebruikt worden in verband met het maken van een inbreuk op de douanewetgeving op het grondgebied van de verzoekende partij;
 - d. personen van wie bekend is dat zij een inbreuk op de douanewetgeving hebben gemaakt of van wie het vermoeden bestaat dat zij op het punt staan een inbreuk te maken op de douanewetgeving op het grondgebied van de verzoekende partij, in het bijzonder diegenen die het grondgebied van de aangezochte partij betreden en verlaten.
2. De douaneadministratie van een verdragsluitende partij kan dergelijk toezicht houden en uit eigen beweging dergelijke informatie aan de douaneadministratie van de andere verdragsluitende partij verstrekken indien zij redenen heeft om aan te nemen dat voorgenomen, lopende of voltooide activiteiten een inbreuk op de douanewetgeving op het grondgebied van de andere verdragsluitende partij lijken te vormen.

Artikel 10

Deskundigen en getuigen

De aangezochte administratie kan, op verzoek, functionarissen machtigen ter zake van de uitvoering van de douanewetgeving als deskundige of getuige te verschijnen voor een rechtscollege op het grondgebied van de verzoekende partij.

HOOFDSTUK V

TOEZENDING VAN VERZOEKEN

Artikel 11

1. Verzoeken om bijstand uit hoofde van dit Verdrag worden rechtstreeks aan de douaneadministratie van de andere verdragsluitende partij gericht. Verzoeken worden schriftelijk of elektronisch gedaan en gaan vergezeld van alle informatie die voor de inwilliging van het verzoek nuttig wordt geacht. De aangezochte administratie kan schriftelijke bevestiging van elektronische verzoeken verlangen. Wanneer de omstandigheden dit vereisen, kunnen verzoeken mondeling worden gedaan. Dergelijke verzoeken worden zo spoedig mogelijk hetzij schriftelijk, hetzij, indien beide douaneadministraties daarmee instemmen, elektronisch bevestigd.
2. Verzoeken ingevolge het eerste lid van dit artikel bevatten de volgende gegevens:
 - a. de naam van de verzoekende administratie;
 - b. het onderwerp van en de reden voor het verzoek, alsmede de aard van de verzochte bijstand;
 - c. een korte beschrijving van de desbetreffende zaak en van de wettelijke en administratieve bepalingen die erop van toepassing zijn;
 - d. de namen en adressen van de personen op wie het verzoek betrekking heeft, indien bekend.
3. Wanneer de verzoekende administratie verlangt dat een bepaalde procedure of methode gevolgd wordt, zal de aangezochte administratie aan een dergelijk verzoek voldoen met inachtneming van haar nationale wettelijke en administratieve bepalingen.
4. Om originele informatie wordt slechts verzocht in gevallen waarin niet met afschriften kan worden volstaan en deze wordt zo spoedig mogelijk teruggezonden. De rechten van de aangezochte administratie of van derden ter zake blijven onverlet.

HOOFDSTUK VI UITVOERING VAN VERZOEKEN

Artikel 12

Vergaren van informatie

1. Indien de aangezochte administratie niet over de gevraagde informatie beschikt, stelt zij een onderzoek in om die informatie te vergaren.
2. Indien de aangezochte administratie niet de bevoegde autoriteit is om een onderzoek in te stellen om de verzochte informatie te vergaren, kan zij, naast het aanwijzen van de bevoegde autoriteit, het verzoek aan die autoriteit doorzenden.

Artikel 13

Aanwezigheid van functionarissen op het grondgebied van de andere verdragsluitende partij

Door de verzoekende administratie aangewezen functionarissen kunnen, met instemming van de aangezochte administratie en onder voorwaarden die laatstgenoemde hieraan kan verbinden, ten behoeve van onderzoek naar een inbreuk op de douanewetgeving, op verzoek:

- a. ten kantore van de aangezochte administratie documenten en alle andere informatie met betrekking tot die inbreuk op de douanewetgeving onderzoeken en daarvan afschriften verkrijgen;
- b. aanwezig zijn bij een door de aangezochte administratie geleid onderzoek op het grondgebied van de aangezochte partij dat van belang is voor de verzoekende administratie; deze functionarissen zullen uitsluitend een adviserende rol hebben.

Artikel 14

Aanwezigheid van functionarissen van de verzoekende verdragsluitende partij op uitnodiging van de aangezochte administratie

Indien de aangezochte administratie het wenselijk acht dat functionarissen van de verzoekende partij aanwezig zijn wanneer, overeenkomstig een verzoek, bijstandsmaatregelen worden uitgevoerd, kan zij de verzoekende partij uitnodigen daartoe functionarissen ter beschikking te stellen, met inachtneming van alle door haar daaraan verbonden voorwaarden.

Artikel 15

Bezoekende functionarissen

1. Indien functionarissen van de ene verdragsluitende partij aanwezig zijn op het grondgebied van de andere verdragsluitende partij uit hoofde van dit Verdrag, dienen zij te allen tijde in staat te zijn hun identiteit en officiële hoedanigheid aan te tonen.
2. Functionarissen van de ene verdragsluitende partij genieten, gedurende hun verblijf uit hoofde van dit Verdrag op het grondgebied van de andere verdragsluitende partij, de bescherming die wordt toegekend aan douaneambtenaren van de andere verdragsluitende partij voor zover dit uit hoofde van de wettelijke en administratieve bepalingen van die verdragsluitende partij mogelijk is en zij zijn verantwoordelijk voor de strafbare feiten die zij eventueel begaan.

HOOFDSTUK VII

GEBRUIK, VERTROUWELIJKHEID EN BESCHERMING VAN INFORMATIE

Artikel 16

1. Uit hoofde van dit Verdrag ontvangen informatie mag slechts worden gebruikt door de douaneadministraties van de verdragsluitende partijen en uitsluitend ten behoeve van administratieve bijstand die wordt verleend onder de in dit Verdrag vervatte voorwaarden.
2. Niettegenstaande het eerste lid van dit artikel kan de verdragsluitende partij die de informatie heeft verstrekt, op verzoek, haar goedkeuring hechten aan het gebruik ervan door andere autoriteiten of voor andere doeleinden, met inachtneming van alle door haar daaraan verbonden voorwaarden. Dergelijk gebruik dient in overeenstemming te zijn met de wettelijke en administratieve bepalingen van de verdragsluitende partij

die de informatie wil gebruiken. Het gebruik van informatie voor andere doeleinden omvat het gebruik bij strafrechtelijk onderzoek, strafrechtelijke vervolging en strafrechtelijke procedures.

3. Uit hoofde van dit Verdrag ontvangen informatie wordt vertrouwelijk behandeld en daarvoor gelden ten minste dezelfde vertrouwelijkheid en bescherming als die welke voor soortgelijke informatie gelden krachtens de wettelijke en administratieve bepalingen van de verdragsluitende partij waar zij wordt ontvangen.

4. Op uit hoofde van dit Verdrag uitgewisselde persoonsgegevens is een beschermingsniveau van toepassing dat ten minste gelijk is aan het beschermingsniveau voor persoonsgegevens dat gehanteerd wordt in de nationale wettelijke en administratieve bepalingen van de verdragsluitende partij wier douaneadministratie deze persoonsgegevens heeft verstrekt.

5. De verdragsluitende partijen verschaffen elkaar alle wetgeving welke van belang is voor dit artikel. Persoonsgegevens worden pas uitgewisseld nadat de wetgeving is ontvangen. Wanneer de wetgeving wordt gewijzigd stellen beide partijen elkaar onverwijld in kennis van de wijzigingen.

HOOFDSTUK VIII

WEIGERINGSGRONDEN

Artikel 17

1. Indien de bijstand waar uit hoofde van dit Verdrag om wordt verzocht een inbreuk zou kunnen vormen op de soevereiniteit, de veiligheid, de openbare orde of een ander wezenlijk nationaal belang van de aangezochte partij, of rechtmatige handels- of beroepsbelangen zou kunnen schaden, kan deze bijstand door die verdragsluitende partij worden geweigerd of worden verstrekt onder de voorwaarden die zij verlangt.

2. Indien de verzoekende administratie niet in staat zou zijn een soortgelijk verzoek van de aangezochte administratie in te willigen, wijst zij daarop in haar verzoek. Inwilliging van een dergelijk verzoek wordt overgelaten aan het oordeel van de aangezochte administratie.

3. De bijstand kan worden uitgesteld indien er gronden zijn om aan te nemen dat een lopend onderzoek of een lopende vervolging of procedure hiermee wordt doorkruist. In een dergelijk geval pleegt de aangezochte administratie overleg met de verzoekende administratie om te bepalen of de bijstand kan worden verleend onder de voorwaarden die de aangezochte administratie verlangt.

4. Indien de aangezochte administratie van mening is dat de inspanningen die moeten worden verricht om aan een verzoek te voldoen duidelijk niet in verhouding staan tot het beoogde nut voor de verzoekende administratie, kan zij de gevraagde bijstand weigeren.

5. De aangezochte administratie die de bijstand weigert of uitstelt, stelt de verzoekende administratie daarvan onverwijld in kennis. De weigering of het uitstel wordt met redenen omkleed.

HOOFDSTUK IX

KOSTEN

Artikel 18

1. Behoudens het bepaalde in het tweede en derde lid van dit artikel zien de partijen af van alle vorderingen tot vergoeding van ter uitvoering van dit Verdrag gemaakte kosten.

2. Bedragen en vergoedingen betaald aan deskundigen en getuigen, alsook de kosten van vertalers en tolken die niet in dienst zijn van de regering, worden gedragen door de verzoekende partij.

3. Indien met de uitvoering van een verzoek aanmerkelijke kosten of kosten van buitengewone aard zullen zijn gemoeid, plegen de partijen overleg om de voorwaarden te bepalen waaronder het verzoek zal worden uitgevoerd, alsmede de wijze waarop de kosten worden gedragen.

HOOFDSTUK X

UITVOERING EN TOEPASSING VAN HET VERDRAG

Artikel 19

De douaneadministraties besluiten gezamenlijk, binnen het kader van dit Verdrag, over een Memorandum van Overeenstemming ter vergemakkelijking van de uitvoering en toepassing van dit Verdrag.

HOOFDSTUK XI
TERRITORIALE TOEPASSING

Artikel 20

1. Wat de Republiek Costa Rica betreft, is dit Verdrag van toepassing op haar grondgebied.
2. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, is dit Verdrag van toepassing op:
 - a. zijn grondgebied in Europa en het Caribisch deel van Nederland (de eilanden Bonaire, Sint Eustatius en Saba);
 - b. Aruba;
 - c. Curaçao;
 - d. Sint Maarten.
3. Niettegenstaande het tweede lid is, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, het derde lid van artikel 2 uitsluitend van toepassing op zijn grondgebied in Europa.

HOOFDSTUK XII
REGELING VAN GESCHILLEN

Artikel 21

1. De douaneadministraties streven ernaar geschillen of andere problemen betreffende de interpretatie of toepassing van dit Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen.
2. Geschillen of problemen waarvoor geen oplossing wordt gevonden, worden langs diplomatieke weg geregeld.

HOOFDSTUK XIII
SLOTBEPALINGEN

Artikel 22

Inwerkingtreding

Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand nadat de partijen elkaar langs diplomatieke weg schriftelijk ervan in kennis hebben gesteld dat aan de grondwettelijke of nationale vereisten voor de inwerkingtreding van dit Verdrag is voldaan.

Artikel 23

Herziening

Op verzoek komen de verdragsluitende partijen bijeen om het Verdrag te herzien.

Artikel 24

Duur en beëindiging

1. Dit Verdrag wordt in beginsel voor onbepaalde tijd gesloten, maar elk van beide verdragsluitende partijen kan het ten aanzien van het gehele Koninkrijk of ten aanzien van elk afzonderlijk deel van het Koninkrijk der Nederlanden te allen tijde bij kennisgeving langs diplomatieke weg beëindigen.
2. De beëindiging wordt van kracht drie maanden na de datum van de kennisgeving aan de andere verdragsluitende partij. Lopende procedures op het tijdstip van beëindiging worden niettemin voltooid in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te San José op 18 juni 2018, in tweevoud, in de Engelse, de Nederlandse en de Spaanse taal, waarbij alle teksten gelijkelijk authentiek zijn. In geval van verschil in interpretatie is de Engelse tekst doorslaggevend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden,

PETER DERREK HOF

Voor de Republiek Costa Rica,

EPSY CAMPBELL BARR

Acuerdo entre el Reino de los Países Bajos y la República de Costa Rica sobre asistencia administrativa mutua en asuntos aduaneros

Preámbulo

El Reino de los Países Bajos

y

la República de Costa Rica,

en lo sucesivo denominados como las Partes Contratantes,

Considerando la importancia de una determinación exacta de los derechos de aduana y de asegurar que sus Administraciones Aduaneras apliquen debidamente las prohibiciones, restricciones y medidas de control con respecto a determinadas mercancías;

Considerando que las infracciones contra la legislación aduanera perjudican los intereses económicos, comerciales, fiscales, sociales, de salud pública, de seguridad pública y culturales de las Partes Contratantes;

Considerando que el tráfico ilícito transfronterizo de armas, explosivos, sustancias químicas, biológicas y nucleares, especies amenazadas, mercancías peligrosas, así como de estupefacientes, sustancias psicotrópicas y precursores constituye un peligro para la sociedad;

Reconociendo la necesidad de una amplia cooperación internacional en materia de aplicación y cumplimiento de su legislación aduanera;

Convencidas de que la acción contra las infracciones aduaneras puede ser más eficaz mediante una cooperación más estrecha entre sus administraciones aduaneras con base en disposiciones jurídicas mutuamente convenidas;

Teniendo en cuenta la Recomendación sobre Asistencia Administrativa Mutua, la Declaración sobre el Mejoramiento de la Cooperación Aduanera y la Asistencia Administrativa Mutua (Declaración de Chipre) y la Resolución sobre Seguridad y Facilitación de la Cadena de Abastecimiento de Comercio Internacional, adoptada en diciembre 1953, julio 2000 y junio 2002, respectivamente, por el Concejo de Cooperación Aduanera, que actualmente se conoce como la Organización Mundial de Aduanas;

Teniendo en cuenta los convenios internacionales que contienen prohibiciones, restricciones y medidas especiales de control para determinadas mercancías;

Teniendo en cuenta también la Declaración Universal de las Naciones Unidas sobre los Derechos Humanos de 1948;

Han acordado lo siguiente:

CAPÍTULO I

DEFINICIONES

Artículo 1

Para los propósitos de este Acuerdo:

a) «Administración Aduanera» se entenderá como:

- para el Reino de los Países Bajos: la administración central responsable de la implementación de la legislación aduanera;
- para la República de Costa Rica: el Servicio Nacional de Aduanas;

b) «derechos de aduana» se entenderán como el conjunto de los derechos, impuestos, tasas o gravámenes diversos percibidos y recaudados, así como el reembolso de las restituciones o subvenciones a la exportación que se exigen en los territorios de las Partes Contratantes en aplicación de la legislación aduanera, sin incluir las tasas u otros gravámenes por los servicios prestados;

c) «legislación aduanera» se entenderá como las disposiciones legales y administrativas aplicables o exigi-

- bles por cualquiera de las administraciones aduaneras en relación con la importación, la exportación, el transbordo, el tránsito, el almacenamiento y la circulación de mercancías, incluidas las disposiciones legales y administrativas relativas a medidas de prohibición, restricción y control con respecto a bienes específicos;
- d) «delito aduanero» se entenderá como cualquier violación o intento de violación a la legislación aduanera;
- e) «información» se entenderá como cualquier dato, procesado o analizado, y los documentos, informes y otras comunicaciones en cualquier formato, incluyendo copias electrónicas, certificadas o autenticadas de las mismas;
- f) «cadena de suministro del comercio internacional» se entenderá como todos los procesos relacionados con la circulación transfronteriza de mercancías desde el lugar de origen hasta el lugar de destino final;
- g) «funcionario» significará todo funcionario aduanero o cualquier otro agente gubernamental designado por cualquier Administración Aduanera;
- h) «persona» significará cualquier persona natural o legal;
- i) «datos personales» significará cualquier información relacionada con una persona natural identificada;
- j) «Administración Requerida» significará la Administración Aduanera a la cual se solicita asistencia;
- k) «Administración Requirente» significará la Administración Aduanera que solicita la asistencia;
- l) «Parte Requerida» significará la Parte Contratante cuya Administración Aduanera ha sido requerida para suministrar asistencia;
- m) «Parte Requirente» significará la Parte Contratante cuya Administración Aduanera solicita la asistencia.

CAPÍTULO II

ALCANCE DEL ACUERDO

Artículo 2

1. Las Partes Contratantes se prestarán asistencia administrativa mutua en virtud de los términos establecidos en este Acuerdo, a través de sus administraciones aduaneras, para la correcta aplicación de la legislación aduanera y para prevenir, investigar y combatir las infracciones aduaneras, y para garantizar la seguridad de la cadena logística del comercio internacional.
2. Toda asistencia prestada por cada Parte Contratante en virtud de este Acuerdo, lo será de acuerdo con sus disposiciones legales y administrativas y dentro de los límites de la competencia de sus administraciones aduaneras y de los recursos disponibles.
3. Este Acuerdo será sin perjuicio de las obligaciones del Reino de los Países Bajos en virtud de la normativa de la Unión Europea relativa a sus obligaciones presentes y futuras como Estado Miembro de la Unión Europea y de cualquier normativa adoptada en ejecución de esas obligaciones, así como también sin perjuicio de sus obligaciones presentes y futuras resultantes de acuerdos internacionales entre los Estados Miembros de la Unión Europea.
4. Este Acuerdo cubrirá la asistencia administrativa mutua entre las Partes Contratantes y no pretende tener ningún impacto sobre los acuerdos de asistencia jurídica mutua entre ellas. Si otras autoridades de la Parte Requerida deben proporcionar asistencia mutua, la Administración Requerida indicará las autoridades que correspondan y, si se conoce, el acuerdo o convenio que fuera aplicable.
5. Las disposiciones de este Acuerdo no darán derecho a ninguna persona para que impida la ejecución de una petición de asistencia.

CAPÍTULO III

INFORMACIÓN

Artículo 3

Información para la aplicación y cumplimiento de la legislación aduanera

1. Las Administraciones Aduaneras se suministrarán mutuamente, ya sea mediante solicitud previa o por iniciativa propia, la información que contribuya a garantizar la correcta aplicación de la legislación aduanera, la prevención, la investigación y lucha contra las infracciones aduaneras, y la seguridad de la cadena logística del comercio internacional. La citada información podrá referirse a:
 - a) nuevas técnicas de aplicación de la ley que hayan demostrado su eficacia;
 - b) nuevas tendencias, medios o métodos de cometer infracciones aduaneras;
 - c) mercancías que se sabe son objeto de infracciones aduaneras, así como métodos de transporte y almacenamiento usados en relación con esas mercancías;
 - d) personas de las que se conoce que han cometido una infracción aduanera, o de las que se sospecha que están a punto de cometer una infracción aduanera;

e) cualesquiera otros datos que puedan asistir a las Administraciones Aduaneras en su evaluación de riesgos, con fines de control y facilitación.

2. Previa solicitud, la Administración Requerida suministrará a la Administración Requirente la información relativa a determinadas instancias, cuando ésta última tenga motivos para dudar sobre la información que le haya sido suministrada por la persona involucrada en un asunto relacionado con la aplicación de la legislación aduanera.

Artículo 4

Información relativa a infracciones aduaneras

1. Cualquiera de las Administraciones Aduaneras proporcionará a la Administración Aduanera de la otra Parte Contratante, a petición de esta última o por propia iniciativa, información sobre actividades planeadas, en progreso o terminadas, que parezcan constituir una infracción aduanera en el territorio de la otra Parte Contratante.

2. En casos que puedan implicar daños sustanciales a la economía, la salud pública, la seguridad pública, incluida la seguridad de la cadena logística del comercio internacional, o cualquier otro interés vital de cualquiera de las Partes Contratantes, la Administración Aduanera de la otra Parte Contratante proporcionará, siempre que sea posible, la información correspondiente, por su propia iniciativa y sin demora.

Artículo 5

Información relacionada con la legalidad de la importación o la exportación de mercancías

Previa solicitud, la Administración Requerida suministrará a la Administración Requirente información sobre:

- a) si las mercancías exportadas desde el territorio de la Parte Requirente han sido legalmente importadas en el territorio de la Parte Requerida y sobre el régimen aduanero que, en su caso, se hubiera asignado a las mercancías;
- b) si las mercancías importadas en el territorio de la Parte Requirente han sido exportadas legalmente desde el territorio de la Parte Requerida.

Artículo 6

Transmisión automática de la información

Las Administraciones Aduaneras podrán transmitirse mutuamente de forma automática cualquier tipo de información cubierta por este Acuerdo, a través de un convenio alcanzado conforme al artículo 19 del presente Acuerdo.

Artículo 7

Transmisión anticipada de la información

Las Administraciones Aduaneras podrán transmitirse mutuamente de forma anticipada información específica de la llegada de mercancías al territorio de la otra Parte Contratante, a través de un convenio mutuo alcanzado conforme al artículo 19 de este Acuerdo.

CAPÍTULO IV

TIPOS ESPECIALES DE COOPERACIÓN

Artículo 8

Cooperación técnica

Las Administraciones Aduaneras pueden asistirse mutuamente mediante evaluaciones comparativas, intercambio de conocimiento, experiencias y mejores prácticas en asuntos tales como:

- a) capacitación del personal;
- b) procedimientos aduaneros;
- c) administración del riesgo;
- d) uso de equipo técnico para control;
- e) organización gerencial y administrativa.

Artículo 9

Vigilancia e información

1. Previa solicitud, la Administración Requerida mantendrá vigilancia y proporcionará información sobre:
 - a) mercancías, tanto en transporte como en depósito, de las que se sabe o se sospecha que han sido utilizadas o son utilizadas para cometer una infracción aduanera en el territorio de la Parte Requirente;
 - b) medios de transporte de los que se conoce que han sido utilizados o se sospecha que son utilizados para cometer infracciones aduaneras en el territorio de la Parte Requirente;
 - c) locales en el territorio de la Parte Requerida respecto a los cuales se sabe que han sido utilizados o se sospecha que son utilizados en relación con la comisión de una infracción aduanera en el territorio de la Parte Requirente;
 - d) personas respecto de las cuales se sabe que han cometido una infracción aduanera o de las cuales se sospecha que van a cometer una infracción aduanera en el territorio de la Parte Requirente, particularmente las personas que entren y salgan del territorio de la Parte Requerida.
2. Cualquiera de las Administraciones Aduaneras podrá mantener la citada vigilancia y proporcionará la correspondiente información por su propia iniciativa si tiene razones para creer que las actividades planeadas, en curso o terminadas, parecen constituir una infracción aduanera en el territorio de la otra Parte Contratante.

Artículo 10

Expertos y testigos

Previa solicitud, la Administración Requerida podrá autorizar a funcionarios para que comparezcan ante un Juzgado o Tribunal en el territorio de la Parte Requirente en calidad de expertos o testigos, en una cuestión relacionada con la aplicación de la legislación aduanera.

CAPÍTULO V

COMUNICACIÓN DE SOLICITUDES

Artículo 11

1. Las solicitudes de asistencia en virtud de este Acuerdo se dirigirán directamente a la Administración Aduanera de la otra Parte Contratante. Las solicitudes deberán hacerse por escrito o de forma electrónica e irán acompañadas de toda la información que se considere útil de acuerdo con la solicitud. La Administración Requerida podrá requerir una confirmación escrita de las solicitudes electrónicas. Cuando las circunstancias lo requieran, las solicitudes también podrán efectuarse verbalmente. Esas solicitudes deberán confirmarse lo antes posible por escrito o, si lo aceptan ambas administraciones aduaneras, de forma electrónica.
2. Las solicitudes realizadas conforme al párrafo 1 de este artículo incluirán los siguientes detalles:
 - a) el nombre de la Administración Requirente;
 - b) el objeto de la cuestión, el tipo de asistencia requerida y las razones de la solicitud;
 - c) una breve descripción del caso bajo revisión y las disposiciones legales y administrativas que aplican;
 - d) los nombres y direcciones, si son conocidas, de las personas a quienes se refiere la solicitud.
3. Cuando la Administración Requirente solicite que se siga cierto procedimiento o metodología, la Administración Requerida deberá cumplir con tal solicitud con sujeción a sus leyes nacionales y disposiciones administrativas.
4. Información original se deberá solicitar solamente en casos cuando copias puedan resultar insuficientes y deberán ser devueltos a la mayor brevedad posible. No se afectarán los derechos de la Administración Requerida o los de terceras partes.

CAPÍTULO VI

IMPLEMENTACIÓN DE SOLICITUDES

Artículo 12

Medios para obtener información

1. Si la Administración Requerida no tuviera la información solicitada, iniciará investigaciones para obtener dicha información.

2. Si la Administración Requerida no es la autoridad apropiada para iniciar investigaciones con el fin de obtener la información solicitada, además de indicar qué autoridad es la apropiada, podrá transmitir la solicitud a la citada autoridad.

Artículo 13

Presencia de funcionarios en el territorio de la otra Parte Contratante

Previa solicitud, los funcionarios designados por la Administración Requirente podrán, con autorización de la Administración Requerida y bajo las condiciones que esta última pueda imponer, a efectos de investigar una infracción aduanera:

- a) examinar en las oficinas de la Administración Requerida los documentos y cualquier otra información respecto a dicha infracción aduanera y recibir copias de los anteriores;
- b) estar presentes durante una investigación realizada por la Administración Requerida en el territorio de la Parte Requerida, que sea relevante para la Administración Requirente; estos funcionarios sólo tendrán un papel asesor.

Artículo 14

Presencia de funcionarios de la Parte Requirente por invitación de la Administración Requerida

Cuando la Administración Requerida considere apropiado que los funcionarios de la Parte Requirente estén presentes en el momento en que se lleven a cabo medidas de asistencia conforme a una solicitud, la Administración Requerida podrá invitar a que participen funcionarios de la Parte Requirente conforme a los términos y condiciones que pueda especificar.

Artículo 15

Visitas oficiales

1. Cuando los funcionarios de cualquiera de las Partes Contratantes estén presentes en el territorio de la otra Parte Contratante en virtud de los términos de este Acuerdo, deberán estar en todo momento en condiciones de probar su identidad y el carácter oficial de su misión.

2. Los funcionarios de cualquiera de las Partes Contratantes, mientras se encuentren en el territorio de la otra Parte Contratante en virtud de los términos de este Acuerdo, disfrutarán de la protección acordada para los funcionarios aduaneros de la otra Parte Contratante, de conformidad con lo previsto por sus disposiciones legales y administrativas, y serán responsables de cualquier infracción que pudieran cometer.

CAPÍTULO VII

USO, CONFIDENCIALIDAD Y PROTECCIÓN DE LA INFORMACIÓN

Artículo 16

1. Cualquier información recibida en virtud de este Acuerdo será empleada solamente por las Administraciones Aduaneras de las Partes Contratantes y únicamente para fines de asistencia administrativa en virtud de los términos estipulados en este Acuerdo.

2. Previa solicitud y sin perjuicio del párrafo 1 de este artículo, la Parte Contratante que haya proporcionado la información podrá autorizar su uso por parte de otras autoridades o para otros fines, sometiéndolo a los términos y condiciones que pueda especificar. Tal uso será conforme a las disposiciones legales y administrativas de la Parte Contratante que pretende utilizar la información. El uso de información para otros fines incluirá su uso en investigaciones, procesos o procedimientos penales.

3. Toda la información recibida en virtud de este Acuerdo se tratará de forma confidencial y estará sujeta, como mínimo, a la misma confidencialidad y protección a la cual está sujeta esa misma clase de información conforme a las disposiciones legales y administrativas de la Parte Contratante en donde sea recibida.

4. Cualquier información personal que se intercambie bajo este Acuerdo deberá, al menos, estar sujeta al nivel de protección que se da a los datos personales en las disposiciones nacionales legales o administrativas de la Parte Contratante cuya Administración Aduanera proveyó esos datos personales.

5. Las Partes Contratantes se intercambiarán entre sí, toda la información relevante a este artículo. El intercambio de información personal no se iniciará antes de que se haya recibido esta legislación. En caso de que la legislación sea modificada, ambas Partes informarán a la otra Parte Contratante, acerca de esta modificación, inmediatamente.

CAPÍTULO VIII

EXEPCIONES

Artículo 17

1. Cuando cualquier asistencia solicitada en virtud de este Acuerdo pueda infringir la soberanía, la seguridad, la política pública, o cualquier otro interés nacional fundamental de la Parte Requerida, o perjudicar cualquier interés comercial o profesional legítimo, la citada asistencia podrá ser denegada por esa Parte Requerida o proporcionada conforme a los términos y condiciones que puedan ser necesarios.
2. Si la Administración Requirente no pudiera cumplir una solicitud similar a la que realizara la Administración Requerida, pondrá de manifiesto dicha circunstancia en su solicitud. El cumplimiento de tal solicitud se supeditará al criterio de la Administración Requerida.
3. La asistencia podrá aplazarse si hay motivos para creer que va a interferir en una investigación, proceso o procedimiento en curso. En tal caso, la Administración Requerida consultará con la Administración Requirente para determinar si puede prestarse la asistencia en los términos y las condiciones que pueda imponer o requerir la Administración Requerida.
4. Si la Administración Requerida considera que el esfuerzo necesario para satisfacer una solicitud es claramente desproporcionado con el beneficio percibido por la Administración Requirente, podrá rehusarse a proporcionar la asistencia solicitada.
5. La Administración Requerida que rehúse o posponga la asistencia informará a la mayor brevedad posible a la Administración Requirente sobre esta circunstancia. Se deben brindar las razones de la negativa o el aplazamiento.

CAPÍTULO IX

COSTOS

Artículo 18

1. Conforme a los párrafos 2 y 3 de este artículo, las Partes renunciarán a cualquier reclamo de reembolso por los costos derivados de la aplicación de este Acuerdo.
2. Los gastos y asignaciones pagados a expertos y testigos, así como los costos de traductores e intérpretes que no sean empleados del gobierno, serán asumidos por la Parte Requirente.
3. Si la tramitación de una solicitud requiere que se incurra en gastos de naturaleza sustancial o extraordinaria, las Partes se consultarán para fijar los términos y las condiciones bajo los cuales se tramitará dicha solicitud, así como el modo en el que se cubrirán los costos.

CAPÍTULO X

IMPLEMENTACIÓN Y APLICACIÓN DEL ACUERDO

Artículo 19

Las Administraciones Aduaneras decidirán conjuntamente respecto a un Memorándum de Entendimiento, dentro del marco de este Acuerdo, para facilitar la aplicación y ejecución de este Acuerdo.

CAPÍTULO XI

APLICACIÓN TERRITORIAL

Artículo 20

1. En lo que se refiere a Costa Rica, este Acuerdo será aplicable en su territorio.
2. En lo que se refiere al Reino de los Países Bajos, este Acuerdo se aplicará en:
 - a) Su territorio en Europa y las áreas de los Países Bajos del Caribe (Islas Bonaire, St Eustatius, Saba)
 - b) Aruba
 - c) Curazao
 - d) St Maarten.

3. Sin perjuicio de lo dispuesto en el párrafo 2 de este Artículo, y en lo que respecta al Reino de los Países Bajos el párrafo 3 del Artículo 2 sólo se aplicará en su territorio en Europa.

CAPÍTULO XII

SOLUCIÓN DE CONTROVERSIAS

Artículo 21

1. Las Administraciones Aduaneras procurarán resolver de mutuo acuerdo las controversias u otras dificultades relativas a la interpretación o la aplicación de este Acuerdo.
2. Las controversias o dificultades no resueltas se solucionarán por los canales diplomáticos.

CAPÍTULO XIII

DISPOSICIONES FINALES

Artículo 22

Entrada en vigor

Este Acuerdo entrará en vigor el primer día del segundo mes después de que las Partes se hayan notificado mutuamente por escrito, a través de los canales diplomáticos, que se han cumplido los requisitos constitucionales o internos para la entrada en vigor de este Acuerdo.

Artículo 23

Revisión

Previa solicitud, las Partes Contratantes se reunirán con el propósito de revisar este Acuerdo.

Artículo 24

Duración y terminación

1. Se pretende que este Acuerdo tenga una duración ilimitada, pero cualquiera de las Partes Contratantes podrá terminarlo con el Reino o en relación con cada área separada del Reino de los Países Bajos en cualquier momento, mediante notificación por los canales diplomáticos.
2. La terminación entrará en efecto tres meses después de la fecha de la notificación de la misma a la otra Parte Contratante. Sin embargo, los procedimientos que estén en curso al momento de la terminación se completarán con arreglo a las disposiciones de este Acuerdo.

EN FE DE LO CUAL, los infrascritos, estando debidamente autorizados, han firmado este Acuerdo.

CELEBRADO EN San José el día 18 de junio del año 2018 en duplicado, en inglés, neerlandés y español, siendo todos los textos igualmente auténticos. En caso de divergencia en la interpretación, prevalecerá el texto en inglés.

Por el Reino de los Países Bajos,

PETER DERREK HOF

Por la República de Costa Rica,

EPSY CAMPBELL BARR

D. PARLEMENT

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan het Verdrag kan worden gebonden.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 22 in werking treden op de eerste dag van de tweede maand nadat de partijen elkaar langs diplomatieke weg schriftelijk ervan in kennis hebben gesteld dat aan de grondwettelijke of nationale vereisten voor de inwerkingtreding van dit Verdrag is voldaan.

Uitgegeven de *derde* juli 2018.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

S.A. BLOK